

URZĄD PATENTOWY

A45b 19/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 11368.

Kl. 33 a 9.

Sława Horowitz
(Wiedeń, Austria).**Parasol.**

Zgłoszono 14 września 1928 r.

Udzielono 4 grudnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 6 września 1928 r. (Austria).

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi parasol, który w stanie złożonym zajmuje bardzo mało miejsca, dzięki temu, że wierzch parasola daje się złożyć według linii, biegnącej wzdłuż obwodu końca parasola.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 i 2 przedstawiają parasol rozpięty w przekroju, a względnie w rzucie poziomym, a fig. 3 i 4 — parasol złożony częściowo, a fig. 5 i 6 — szczegóły w zwiększonej podziałce, fig. 7 uwiidocznia parasol złożony wraz z jego pokrowcem, fig. 8 i 9 przedstawiają w widoku i w przekroju odmienne wykonanie pokrowca.

Drażek 1 parasola wykonany jest teleskopowo tak, że długość jego może być

skrócona o połowę. Drażek ten składa się z rury 2, tworzącej połowę górną, i z drażka 3, zaopatrzonego w rękojeść 4, który zostaje wsunięty w rurę 2 i utrzymany w niej zapomocą nieprzedstawionego na rysunku urządzenia.

Żebra parasola według wynalazku wykonane są nakształt żeber zwykłych parasoli, są jednak podzielone w środku, składają się więc z dwóch części 6 i 7 (fig. 5), które połączone są ze sobą przegubem 8. Przeguby te umożliwiają złożenie parasola według linii x, biegnącej wzdłuż obwodu parasola. Wewnętrzne części 6 połączone są w sposób znany zapomocą żeber skośnych 9 z tuleją 10, która może być przesuwana na drażku 1 i umocowana do tego drażka, oraz służy do otwierania i zamy-

kania parasola ręką. Powierzchnia żeber parasola powleczone jest materiałem 12.

Przeguby 8 (fig. 6) są tak wykonane, że nie poddają się tylko ciśnieniu, wywieranemu na nie z zewnątrz, to znaczy, że nie zezwalają na zgięcie żeber ku zewnątrz, umożliwiając jednak złożenie obu części żeber nazewnątrz. Napięcie materiału zapobiega przy parasolu otwartym zamknięcie się jego, gdyż żebra 6 posiadają części 14, wystające nieco poza przeguby 8 i podpierające żebra 7 tak, że przy parasolu napiętym części 7 spoczywają na częściach 14. Końce tych ostatnich, wystające nazewnątrz przy parasolu złożonym, zaopatrzone są w ochrony 15, zapobiegające uszkodzeniu powłoki przy otwieraniu lub zamykaniu parasola. Powłoka parasola ściąga przy otwartym parasolu, w podobny sposób, jak przy zwykłych parasolach, zewnętrzne końce żeber ku zewnątrz tak, że żebra wyginają się, a pomimo stosowania przegubów 8 powstaje zupełnie sztywna powłoka.

Tuleja 10, która służy do otwierania i zamykania parasola, posiada zapadkę, wykonaną w inny sposób, niż przy znanych parasolach, gdyż wewnątrz drążka musi być próżne. Zapadka ta może składać się np. ze sprężyny płaskiej 16, umieszczonej na drążku (fig. 5) i zaopatrzonej w występ 17. Po naciśnięciu na ten występ palcem, tuleja 10 może być przesunięta wdół, a parasol zamknięty w sposób znany.

Fig. 3 uwidocznia zamykanie parasola, przyczem koniec jego zwrócony jest wdół, a zewnętrzne połowy żeber wraz z powłoką spadają wdół i otrzymują położenie, przedstawione linjami pełnymi, zamiast położenia, przedstawionego linjami kreskowanymi. Następnie zamyka się parasol zupełnie, a powłokę owija się w sposób znany naokoło parasola i przymocowuje się do niego.

Przy otwieraniu parasola, koniec jego

skierowany jest wgórę (fig. 4), a zewnętrzne części żeber wraz z powłoką spadają nadół, otrzymują najpierw położenie, przedstawione na fig. 4 linjami pełnymi, a następnie położenie, uwidocznione na fig. 3 linjami kreskowanymi, poczem można utworzyć parasol całkowicie (fig. 1).

Ponieważ długość parasola złożonego odpowiada połowie długości złożonych dotychczas znanych parasoli, możliwym jest stosowanie rozmaitych osłon, które zezwalają na noszenie parasola w sposób estetyczny.

Pokrowiec przedstawiony na fig. 7 składa się z woreczka 20, który wykonany jest z materiału miękkiego, np. z cienkiej skóry lub jedwabiu, i którego długość odpowiada długości złożonego parasola. Woreczek ten posiada sznurek 21 i zostaje nasunięty na złożony parasol. Pokrowiec, złożony wewnątrz materiałem nieprzemakalnym, może być zaopatrzony z zewnątrz w ozdoby, jak np. chwast 23, a do rączki 4, w której mogą być umieszczone przedmioty toaletowe, umocowana jest pętlica 22 tak, że parasol można nosić, jako torebkę damską.

Pokrowiec według fig. 8 i 9 wykonany jest jako ręczna torebka 25, której długość odpowiada długości złożonego parasola, i która zaopatrzona jest w rękojęść. Nakrywa 27 parasola może być umocowana zboku lub też zwinięta w postaci teczki. Na stronie zewnętrznej osłona może posiadać torebkę do pieniędzy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Parasol, znamienny tem, że może być składany według linii (x), biegnącej wzdłuż obwodu końca parasola.

2. Parasol według zastrz. 1, znamienny tem, że żebra (6, 7) zaopatrzone są w przeguby (8), umożliwiające zgięcie żeber w kierunku promienia.

3. Parasol według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że żebra (6, 7) zaopatrzone są w
przeguby (8), które nie poddają się ci-
śnieniu wywieranemu z zewnątrz, umożli-
wiając jednak złożenie zewnętrznych czę-
ści żeber (7).

4. Parasol według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że drążek rękojeści (1) może być
złożony nakształt teleskopu tak, że dłu-
gość jego w tym stanie odpowiada w przy-
bliżeniu długości złożonego parasola.

5. Parasol według zastrz. 1, znamien-
ny tem, że posiada zamknięcie zapadkowe
(16, 17), przyczem wewnątrz części górnej
(2) drążka jest próżne, tak że dolna część
(3) może być wsunięta w część górną (2).

6. Parasol według zastrz. 1, 4 lub 5,
znamien-ny tem, że jest zaopatrzony w pę-
tlicę (22) i umieszczony w stanie złożonym

w woreczku, wykonanym w kształcie toreb-
ki tak, że może być noszony jako torebka.

7. Parasol według zastrz. 1 lub 5,
znamien-ny tem, że pokrowiec jest wyko-
nany jako torebka ręczna (25) zaopatrzona
w rękojeść (26), oraz ewentualnie na
stronie zewnętrznej w dodatkowe urządze-
nia, służące do przechowywania rozma-
itych przedmiotów (jak np. torebka do pie-
niędzy).

8. Parasol według zastrz. 1 — 6 lub 7,
znamien-ny tem, że rączka (4) służy do
przechowywania rozmaitych przedmiotów
(np. toaletowych).

Sława Horowitz.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

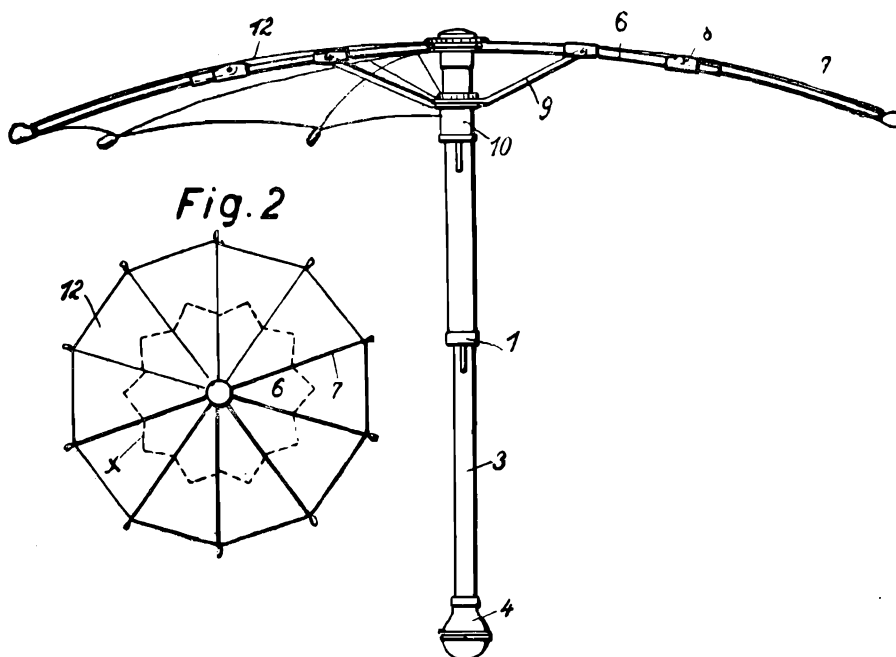

Fig. 2

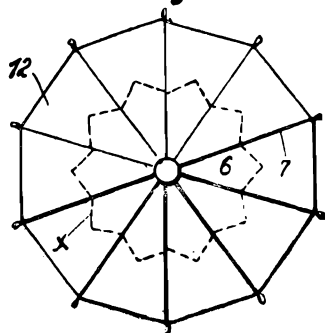

Fig. 3

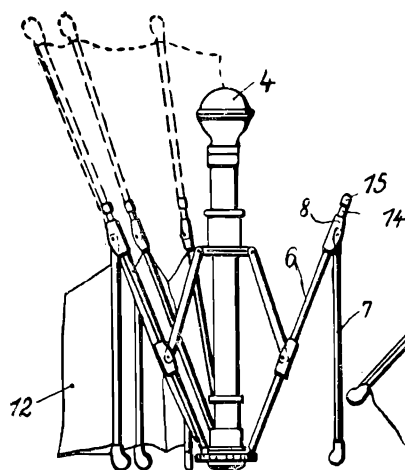

Fig. 4

